
מראה מקומות- עניני הלכה

יבמות דף ס'

נסדר ע"י אשר יעקב מילמן

רב דקהל שערי תפילה

פסעיק, ניו ג'רסי

AsherMillman@gmail.com

לע"נ ברוך בענדיט וברכה גרוס ע"ה
by Mr. & Mrs. Duvy Gross

לזכר נשמת

מנחם מנדל בן משה ושרה בת משה צבי ממשפחת אדלר
קעפל בן אליעזר ופריידל בת אליעזר ממשפחת מילמן
צבי מנחם בן שמעיהו וחיה לאה בת נפתלי הערצקא ממשפחת
רייכמן

A Chaburah on these מקומות מראה is posted weekly
and can be accessed via www.dafaweek.org, emailed,
or on the app.

507– Daf– Week

info@dafaweek.org

בענין גיורת בת שלשה לנישא לכהן

- רב"ש יבמות פ"ו אות ו'
 - רמב"ם איסורי ביאה יח' ג'
 - השגת הראב"ד שם
 - שו"ע אבן העזר ו' ח'
 - בית שמואל שם אות כ'
 - ריטב"א יבמות עו.
 - רשב"א יבמות ס:
 - גליון מהרש"א שם
 - בית שמואל אבה"ע ט"ז ג'
 - שו"ת משנה הלכות חלק יד' תשובה יח'
- בגמ' איתי מח' בין רשב"י ורבנן אם גיורת פחותה מבת ג' שנים אסורה לנישא לכהן אם לאו. והלכה כרבנן וכן נפסק ברא"ש והרמב"ם.
- אכן בענין טעם לשיטת הרבנן, יש כמה שיטות בהראשונים. שיטת הרמב"ם הוא מטעם שנחשבת כזונה. אכן הראב"ד השיג עליו שזה אינו ואלא הוא מטעם שמותרת רק בתולת מזרע ישראל (עפ"י גמ' קידושין ע"ש). וכלשון הרמב"ם כן הוא לשון השו"ע אלא שעיין בהבית שמואל שם שהביא דעה שלישית שהוא שיטת רש"י שכל דין הנ"ל נאמר רק אם נבעלת אכן בלאו הכי לא (וקצת צ"ע שתהא שם ביאה על ביאה פחותה מג' וצ"ע ושו"ר שכן הקשה הקרן אורה שם ומנחת חינוך מצוה רסו' אות טז').
- ואם איסור זה דאורייתא אן מדרבנן ג"כ מח' ראשונים הוא. הריטב"א הבין בשיטת הרמב"ם שהוא רק אסור מדבריהם. אכן הריטב"א עצמו חולק עליו שהוא דאו' וכן דעת כמה ראשונים. ואע"ג שפסוק זו ביחזקא-ל, הרשב"א פירש שהוא רק גילוי מנ"ך על דברי תורה ולכן הוי דאו' ע"ש. אכן אם לא נתגיירה עדיין יש מח' אם הויא איסור דאו' או דרבנן ע' בגליון מהרש"א שציין לדברי הבית שמואל שהביא מח' אם הויא איסור דאו' או איסור דרבנן בגיורתא אם לא נבעלה.
- ועיין במשנה הלכות שהביא מח' בינו בין חבירו אם יש להתיר לכהן לינשא לבתולה מאומצת (ADOPTED) שאת"ל שהאיסור רק מדרבנן, אז י"ל סמוך מיעוטא של ידלי מאומצים שהם ישראלים אם מיעוטא שאין כל כהנים בזמן כהנים ולכן יש להתיר והוא עצמו חלק מאד על סברא זו ע"ש.

הבא על יבמתו פרק ששי יבמות אשר

[דף טז ע"א - טז ע"ב]

למכור ס"ת כדי שיקח אשה בת גנים אלף יקח שאינה בת גנים ואל יעמוד בלא אשה כדרך נחמן אבל לפי הספרים דגרסינן מחנ'י דלא כר' יהושע משמע דפליגי ולר' יהושע אפילו קיים פריה ורביה ימכור ס"ת לישא אשה בת גנים [א] אלף דהא איכא לר"י בין שש לו גנים ופין אין לו גנים אם נשא אשה ושהת עמה י' שנים ולא ילדה אם אין לו גנים חייב לגרשה כדי לקיים פריה ורביה ואם יש לו גנים אינו מחוייב לגרשה דר' יהושע לא קאמר אלף לכתולה ישא אשה בזקנותו שהיא בת גנים אבל אינו חייב לגרשה אם אינה בת גנים:

א אמר ר' יהושע בן לוי כל היודע צאשתו שהיא ירמח שמים ואינו פוקדה נקרא חוטא שנאמר ויעדת כי שלום אהלך ופקדת נוך ולא תחטא ואמר ר' יהושע בן לוי חייב אדם לפקוד אשתו בשעה שיוצא לדרך שנאמר ויעדת כי שלום אהלך וגו' וכמה אמר רבא עונה והני מיילי לדבר הרשות אבל לדבר מלוא מיטריד ובספרים אמר רב יוסף לא נזכרה אלף סמוך לווסתה והאי פקידה [ע] אי אפשר להיות צמטמיט [פ] דסמוך לווסתה חייב לפרוש מדאורייתא והיאך המירו פקידה זו ופירש ר"ת ז"ל פקידה צדברים וצדוק ספרים גרסי' לא נזכרה אלף לאשתו נדה: ת"ר [צ] האוהב את אשתו כגופו והמכבדה יותר מגופו והמדריך בניו וצנתיו בדרך ישרה והמשיאן סמוך לפרקו עליו הכתוב אומר ויעדת כי שלום אהלך וגו' *.

ב אמר ר' יהושע בן לוי כל היודע צאשתו שהיא ירמח שמים ואינו פוקדה נקרא חוטא שנאמר ויעדת כי שלום אהלך וגו' *.

ג אמר רבנן כל היודע צאשתו שהיא ירמח שמים ואינו פוקדה נקרא חוטא שנאמר ויעדת כי שלום אהלך וגו' *.

ד אמר רבנן כל היודע צאשתו שהיא ירמח שמים ואינו פוקדה נקרא חוטא שנאמר ויעדת כי שלום אהלך וגו' *.

ה אמר רבנן כל היודע צאשתו שהיא ירמח שמים ואינו פוקדה נקרא חוטא שנאמר ויעדת כי שלום אהלך וגו' *.

ו אמר רבנן כל היודע צאשתו שהיא ירמח שמים ואינו פוקדה נקרא חוטא שנאמר ויעדת כי שלום אהלך וגו' *.

ז אמר רבנן כל היודע צאשתו שהיא ירמח שמים ואינו פוקדה נקרא חוטא שנאמר ויעדת כי שלום אהלך וגו' *.

ח אמר רבנן כל היודע צאשתו שהיא ירמח שמים ואינו פוקדה נקרא חוטא שנאמר ויעדת כי שלום אהלך וגו' *.

ט אמר רבנן כל היודע צאשתו שהיא ירמח שמים ואינו פוקדה נקרא חוטא שנאמר ויעדת כי שלום אהלך וגו' *.

י אמר רבנן כל היודע צאשתו שהיא ירמח שמים ואינו פוקדה נקרא חוטא שנאמר ויעדת כי שלום אהלך וגו' *.

יא אמר רבנן כל היודע צאשתו שהיא ירמח שמים ואינו פוקדה נקרא חוטא שנאמר ויעדת כי שלום אהלך וגו' *.

יב אמר רבנן כל היודע צאשתו שהיא ירמח שמים ואינו פוקדה נקרא חוטא שנאמר ויעדת כי שלום אהלך וגו' *.

יג אמר רבנן כל היודע צאשתו שהיא ירמח שמים ואינו פוקדה נקרא חוטא שנאמר ויעדת כי שלום אהלך וגו' *.

יד אמר רבנן כל היודע צאשתו שהיא ירמח שמים ואינו פוקדה נקרא חוטא שנאמר ויעדת כי שלום אהלך וגו' *.

טו אמר רבנן כל היודע צאשתו שהיא ירמח שמים ואינו פוקדה נקרא חוטא שנאמר ויעדת כי שלום אהלך וגו' *.

טז אמר רבנן כל היודע צאשתו שהיא ירמח שמים ואינו פוקדה נקרא חוטא שנאמר ויעדת כי שלום אהלך וגו' *.

טז אמר רבנן כל היודע צאשתו שהיא ירמח שמים ואינו פוקדה נקרא חוטא שנאמר ויעדת כי שלום אהלך וגו' *.

טז אמר רבנן כל היודע צאשתו שהיא ירמח שמים ואינו פוקדה נקרא חוטא שנאמר ויעדת כי שלום אהלך וגו' *.

טז אמר רבנן כל היודע צאשתו שהיא ירמח שמים ואינו פוקדה נקרא חוטא שנאמר ויעדת כי שלום אהלך וגו' *.

טז אמר רבנן כל היודע צאשתו שהיא ירמח שמים ואינו פוקדה נקרא חוטא שנאמר ויעדת כי שלום אהלך וגו' *.

לא תפסי בה קידושין או עובד כוכבים ועבד אבל [ה] חייב לאוין דתפסי בה קידושין לא הויה זונה וגיוורת דקאמר היינו אפילו נחגיירה פחותה מנת ג' דאין הלכה כר"ש בן יוחאי דאמר גיוורת שנחגיירה פחותה מנת ג' שנים כשרה לכהונה כדאמרין לעיל (דף טז.) ההוא כהנא דנסיב גיוורת פחותה מנת ג' שנים ויוס אחד א"ל רב נחמן מאי האי א"ל דאמר ר' יעקב בר אבדי אמר ריב"ל הלכה כר"ש בן יוחאי א"ל זיל אפקה ואי לא אפיקנה לך רבי יעקב בר אבדי מאונך ואע"פ שלא נבעלה קרויה זונה לפי שהמזמרים שטופי זמה הם וניהם ילדי זנונים המה והלכתא כחכמים ואע"ג דמיקריא זונה מחייב כרימות הבא על הנדה לא הויה זונה דהא תפסי בה קידושין (לעיל מ"ט:). וכהן שצא אשתו נדה לא שויה חללה דתימא את אלה לא יקח מאלה אתה עושה חלל ואין אתה עושה חלל ממדה (לעיל ט:).

א יטול אדם מפריה ורביה א"כ יש לו אשה וזנים בש"א ז' זכרים וז"ה אומרים זכר ונקבה שנאמר זכר ונקבה בראש: **ב** אמר רב נחמן בר שמואל אע"פ שיש לו לאדם כמה גנים לא יעמוד בלא אשה שנאמר לא טוב היות האדם לבדו:

ה אמר ר' יוחנן איתמר (טז ע"ב) הו' לו גנים [א] ונתגיירו ר' יוחנן אומר קיים פריה ורביה ר"ל אומר לא קיים פריה ורביה היו לו גנים ונתגייר ר' יוחנן אומר אין לו צבור לנחלה ר"ל אומר יש לו צבור לנחלה והלכה כר' יוחנן א"ר [ב] אכל הכל מודים בעבד שאין לו חיים שנאמר שבו לכם פה עם החמור עם הדומה לחמור:

ו אמר ר' יוחנן איתמר (טז ע"ב) הו' לו גנים ונתגיירו ר' יוחנן אומר קיים פריה ורביה ר"ל אומר לא קיים פריה ורביה היו לו גנים ונתגייר ר' יוחנן אומר אין לו צבור לנחלה ר"ל אומר יש לו צבור לנחלה והלכה כר' יוחנן א"ר [ב] אכל הכל מודים בעבד שאין לו חיים שנאמר שבו לכם פה עם החמור עם הדומה לחמור:

ז אמר ר' יוחנן איתמר (טז ע"ב) הו' לו גנים ונתגיירו ר' יוחנן אומר קיים פריה ורביה ר"ל אומר לא קיים פריה ורביה היו לו גנים ונתגייר ר' יוחנן אומר אין לו צבור לנחלה ר"ל אומר יש לו צבור לנחלה והלכה כר' יוחנן א"ר [ב] אכל הכל מודים בעבד שאין לו חיים שנאמר שבו לכם פה עם החמור עם הדומה לחמור:

ח אמר ר' יוחנן איתמר (טז ע"ב) הו' לו גנים ונתגיירו ר' יוחנן אומר קיים פריה ורביה ר"ל אומר לא קיים פריה ורביה היו לו גנים ונתגייר ר' יוחנן אומר אין לו צבור לנחלה ר"ל אומר יש לו צבור לנחלה והלכה כר' יוחנן א"ר [ב] אכל הכל מודים בעבד שאין לו חיים שנאמר שבו לכם פה עם החמור עם הדומה לחמור:

ט אמר ר' יוחנן איתמר (טז ע"ב) הו' לו גנים ונתגיירו ר' יוחנן אומר קיים פריה ורביה ר"ל אומר לא קיים פריה ורביה היו לו גנים ונתגייר ר' יוחנן אומר אין לו צבור לנחלה ר"ל אומר יש לו צבור לנחלה והלכה כר' יוחנן א"ר [ב] אכל הכל מודים בעבד שאין לו חיים שנאמר שבו לכם פה עם החמור עם הדומה לחמור:

י אמר ר' יוחנן איתמר (טז ע"ב) הו' לו גנים ונתגיירו ר' יוחנן אומר קיים פריה ורביה ר"ל אומר לא קיים פריה ורביה היו לו גנים ונתגייר ר' יוחנן אומר אין לו צבור לנחלה ר"ל אומר יש לו צבור לנחלה והלכה כר' יוחנן א"ר [ב] אכל הכל מודים בעבד שאין לו חיים שנאמר שבו לכם פה עם החמור עם הדומה לחמור:

יא אמר ר' יוחנן איתמר (טז ע"ב) הו' לו גנים ונתגיירו ר' יוחנן אומר קיים פריה ורביה ר"ל אומר לא קיים פריה ורביה היו לו גנים ונתגייר ר' יוחנן אומר אין לו צבור לנחלה ר"ל אומר יש לו צבור לנחלה והלכה כר' יוחנן א"ר [ב] אכל הכל מודים בעבד שאין לו חיים שנאמר שבו לכם פה עם החמור עם הדומה לחמור:

יב אמר ר' יוחנן איתמר (טז ע"ב) הו' לו גנים ונתגיירו ר' יוחנן אומר קיים פריה ורביה ר"ל אומר לא קיים פריה ורביה היו לו גנים ונתגייר ר' יוחנן אומר אין לו צבור לנחלה ר"ל אומר יש לו צבור לנחלה והלכה כר' יוחנן א"ר [ב] אכל הכל מודים בעבד שאין לו חיים שנאמר שבו לכם פה עם החמור עם הדומה לחמור:

יג אמר ר' יוחנן איתמר (טז ע"ב) הו' לו גנים ונתגיירו ר' יוחנן אומר קיים פריה ורביה ר"ל אומר לא קיים פריה ורביה היו לו גנים ונתגייר ר' יוחנן אומר אין לו צבור לנחלה ר"ל אומר יש לו צבור לנחלה והלכה כר' יוחנן א"ר [ב] אכל הכל מודים בעבד שאין לו חיים שנאמר שבו לכם פה עם החמור עם הדומה לחמור:

יד אמר ר' יוחנן איתמר (טז ע"ב) הו' לו גנים ונתגיירו ר' יוחנן אומר קיים פריה ורביה ר"ל אומר לא קיים פריה ורביה היו לו גנים ונתגייר ר' יוחנן אומר אין לו צבור לנחלה ר"ל אומר יש לו צבור לנחלה והלכה כר' יוחנן א"ר [ב] אכל הכל מודים בעבד שאין לו חיים שנאמר שבו לכם פה עם החמור עם הדומה לחמור:

טו אמר ר' יוחנן איתמר (טז ע"ב) הו' לו גנים ונתגיירו ר' יוחנן אומר קיים פריה ורביה ר"ל אומר לא קיים פריה ורביה היו לו גנים ונתגייר ר' יוחנן אומר אין לו צבור לנחלה ר"ל אומר יש לו צבור לנחלה והלכה כר' יוחנן א"ר [ב] אכל הכל מודים בעבד שאין לו חיים שנאמר שבו לכם פה עם החמור עם הדומה לחמור:

טז אמר ר' יוחנן איתמר (טז ע"ב) הו' לו גנים ונתגיירו ר' יוחנן אומר קיים פריה ורביה ר"ל אומר לא קיים פריה ורביה היו לו גנים ונתגייר ר' יוחנן אומר אין לו צבור לנחלה ר"ל אומר יש לו צבור לנחלה והלכה כר' יוחנן א"ר [ב] אכל הכל מודים בעבד שאין לו חיים שנאמר שבו לכם פה עם החמור עם הדומה לחמור:

טז אמר ר' יוחנן איתמר (טז ע"ב) הו' לו גנים ונתגיירו ר' יוחנן אומר קיים פריה ורביה ר"ל אומר לא קיים פריה ורביה היו לו גנים ונתגייר ר' יוחנן אומר אין לו צבור לנחלה ר"ל אומר יש לו צבור לנחלה והלכה כר' יוחנן א"ר [ב] אכל הכל מודים בעבד שאין לו חיים שנאמר שבו לכם פה עם החמור עם הדומה לחמור:

טז אמר ר' יוחנן איתמר (טז ע"ב) הו' לו גנים ונתגיירו ר' יוחנן אומר קיים פריה ורביה ר"ל אומר לא קיים פריה ורביה היו לו גנים ונתגייר ר' יוחנן אומר אין לו צבור לנחלה ר"ל אומר יש לו צבור לנחלה והלכה כר' יוחנן א"ר [ב] אכל הכל מודים בעבד שאין לו חיים שנאמר שבו לכם פה עם החמור עם הדומה לחמור:

טז אמר ר' יוחנן איתמר (טז ע"ב) הו' לו גנים ונתגיירו ר' יוחנן אומר קיים פריה ורביה ר"ל אומר לא קיים פריה ורביה היו לו גנים ונתגייר ר' יוחנן אומר אין לו צבור לנחלה ר"ל אומר יש לו צבור לנחלה והלכה כר' יוחנן א"ר [ב] אכל הכל מודים בעבד שאין לו חיים שנאמר שבו לכם פה עם החמור עם הדומה לחמור:

טז אמר ר' יוחנן איתמר (טז ע"ב) הו' לו גנים ונתגיירו ר' יוחנן אומר קיים פריה ורביה ר"ל אומר לא קיים פריה ורביה היו לו גנים ונתגייר ר' יוחנן אומר אין לו צבור לנחלה ר"ל אומר יש לו צבור לנחלה והלכה כר' יוחנן א"ר [ב] אכל הכל מודים בעבד שאין לו חיים שנאמר שבו לכם פה עם החמור עם הדומה לחמור:

דף השבוע

לפי ברך בנינו ובה נרוח
By Mr. & Mrs. Duvy Gross

דלמאן דשרי פצוע דכא בנתינה מותר נמי בממזרת⁵²⁸, ושלא כדברי הרמב"ם⁵²⁹ ז"ל שכתב שהוא מותר בגיורת ונתינה ואסור בממזרת, כי

הוא סובר דגיורת לכהן ונתינה לישראל אסורה מדבריהם⁵³⁰, וממזרת איסור תורה, ולא הותרו לו אלא איסור מדבריהם, וליתא כדמוכח סוגיין

פצו"ד ישראל אבל פצו"ד כהן לא בדא, תמן תנינן כל האסורין לבא בקהל מותרין לבא זה בזה רבי יודה אומר. רבנן רמיה אומר כללא פצו"ד מותר לו לישא ממזרת. אמר רבי יוסי בלבד פסול משפחה הא פסול הגוף לא בדא. חייליה דרבי יוסי מן הדא דאמר רבי חלקיה רבי סימון בשם ריב"ל לא שנו אלא פצו"ד ישראל אבל פצו"ד כהן לא, כמה דאח אמר תמן אם כהן ברור הוא פסול לו לישא גיורת, אף הכא ישראל ברור אסור לו לישא ממזרת. והרשב"א הוכיח מזה דמשמע דר' ירמיה ס"ל דלאו בקדושתיה קאי ומשום הכי שרי ליה נמי בממזרת ור' יוסי דאוסר ליה משום דישאל ברור הוא דאסור ליה. ולדידיה כי היכי דאסור ממזרת לפצו"ד ישראל ה"ו אסור גיורת לפצו"ד כהן. [מיהו בקרן אורה ר"ל דאף ר' ירמיה דמתיר בממזרת יודה דאסור כהן בגיורת דקדושת כהונה חמורה ע"ש] אולם מש"כ רבינו כאן דאיתא בידושלמי "דמ"ד דשרי פצו"ד בנתינה דה"ה דמותר נמי בממזרת" לא מצאתי בירושלמי שם. ואולי יש להגיה כדברי רבינו דלמאן דשרי פצו"ד "כהן בגיורת" (במקום: בנתינה) וכו' וצ"ע. פט"ז איסור"ב ה"א א"ב וכן פסק המחבר ריש סימן ה'. (א 530) קרוב לפי זה בדעת הרמב"ם כתב ב"א מן ההר וכן הסכים וז"ל: ולענין בעיין [בכהן פצו"ד בגיורת] פסק בפט"ז לקולא דלאו בקדושתיה כמה שאיסורו מדבריהם אבל בממזרת שאיסורה מה"ת פסק לחומרא, וטעמא דמילתא דבעיין לא איפשטי ובמה שאסור מן התורה אולנין לחומרא עכ"ל. ולכאורה פסקו היה מובן לשיטת דגיורת דאסורה לכהן אף דאסורה מן התורה איסור מיוחד מקרא דיחזקאל והוא הלכה למשה מסיני וכמש"כ רבינו בקידושין (עח, ב) וכדעת הראב"ד בהשגות פ"ח איסור"ב ה"ג [וראה לעיל דף ס' ובפ"ו ציונים 11-809 הדעות בזה] דלפי"ז היה מקום לומר דכיון דלא איפשטיה בספק הללמ"ס אזלינן לקולא, וראה בא"ת כר"ט ערך הללמ"ס עמ' שעח ובציונים שם הרבה דעות שסוברין הכי, אלא דיש להעיר עדיין אמאי אין דנין לחומרא כאן מכח חזקת איסור, ולכאורה צ"ל דסבר דלא מוקמינן אחזקה בספקד"ד אף במקום חזקת איסור ודנין אף להקל וראה בא"ת כר"ט עמ' תרסב הדעות בזה וטעון בירור. אולם כדעת הרמב"ם עצמו עדיין צ"ע דהרי פסק בעצמו שם פ"ח איסור"ב דגיורת לוקה משום זונה וכן פסק גם הר"א מן ההר עצמו לעיל דף (סא, ב) ולשיטתו אינו מובן מש"כ בסיבה להקל בפצו"ד כהן בגיורת מצד דאינו בכלל ספק דאורייתא לחומרא. מיהו למש"כ הראמ"ה (ס, ב) בכהן הדיוט שכנס גיורת מוציאה משום "ספק זונה" דלפי"ז היה מובן יותר דבריו כאן, דכהן בגיורת לא הוי אלא ספק איסור ולכן בפצו"ד דהוי בעיא דלא איפשטיה יש סיבה להקל, אלא דכבר הערנו לעיל בפ"ו בציונים שם דגוף לשון הראמ"ה שם דהוא ספק זונה צ"ע. (ב) המגיד משנה ריש פט"ז

איסור"ב: לענין ממזרת בקדושתיה קאי ואע"ג דכהן לאו בקדושתיה קאי, ולא ילפינן ממזרת שהוא לאו השוה בכל מגיורת לכהן דלא מפורש לאויה בקרא ואין איסורו שוה בכל ואין לנו להחיר אלא מה שמנו חכמים ז"ל עכ"ל. ובכ"ש סימן ה' ס"ק א' לדעת המגיד משנה דלישא גרושה וחללה אסור דמפורש בתורה ואע"ג דאף גיורת אסורה משום זונה, וזונה מפורש בתורה מ"מ האיסור אינו מפורש אלא דילפינן מקרא דיחזקאל דגיורת בכלל זונה עכ"ד. (ג) ביש"ש דהחילוק להרמב"ם דדוקא גיורת שהוא משום קדושת כהן משו"ה שרי פצו"ד שאינו קדוש אבל מה שאסור בודאי איסור דאורייתא לכל לא שרינן ליה, [וכנ"ל דעת החלקת מחוקק שם דמותר גם בגרושה ותללה]. (ד) הבית אפרים אה"ע סימן א' דף ו' דמדאורייתא פשיטא לן דלאו בקדושתיה קאי [והביא מקור מסוגיא (נו, א) לפרש"י שם בשם המורה ע"ש], גבי כהונה, וכל האיבעיא של רב ששת היינו דילמא מדרבנן עכ"פ בקדושתיה קאי, ובעי למפשט מדמותר בנתינה דאורייתא ע"כ מכח ק"ו פשטינן דאף מדרבנן לאו בקדושתיה קאי ודחי ליה מדאורייתא שריא נתינה, ובפסולין דרבנן לא גזרו רבנן, אבל לענין ממזרת דהוא איסור דאורייתא והוא לאו השוה בכל החמירו רבנן לומר דבקדושתיה קאי כי היכי דלא אתא לאיחלופי בישראל שלא נעשה פצו"ד כיון דאיסור השוה בכל ולכן לענין כהן בגיורת אף דלא נפשט הבעיא פסק לקולא דספק דרבנן לקולא [ולכאורה גם עליו יש להעיר כדלעיל מצד חזקת איסור בספקד"ד אם לא שנימא דשאני ספיקא דינא לכה"פ בספק דרבנן דליכא דין חזקת איסור ודנין ספיקו אף לקולא] משא"כ בממזרת דאורייתא. וע"ש שבוה ביאר דעת הרמב"ם שהתיר פצו"ד בספק ממזרת דהקשה עליו הב"ש ס"ק ב' דאיכא מה נפשך [וראה מש"כ ע"ז הגר"ב סימן ו' דף 10-9 ובשער המלך שם ובש"ש, ש"א פרק ו']. ובטעם דפסק הרמב"ם דפצו"ד מותר בגיורת המפרשים חלוקין. (1) דלדברי הראמ"ה וכן הבית אפרים הא דהרמב"ם פסק דפצו"ד מותר בגיורת לאו משום דסובר דנפשט הבעיא דהא להרמב"ם דבגיורת הוא דאית להו איסור חתנות ליכא פשיטות, אלא טעם הרמב"ם משום דאית ליה ספיקו להקל בזה. (2) משא"כ המגיד משנה נקט דהרמב"ם פסק לקולא בפצו"ד דמותר בגיורת מתורת ודאי דהיות ורב ששת הוה פשיט ליה להיתירא ורבא דהוה דחי ליה הדר ביה לכן קי"ל כהיתירא. (3) ובבית מאיר שם דכיון דכתב הכס"מ פ"ב איסור"ב דלכן פסק הרמב"ם בגיורת אית להו איסור חתנות משום דמסקנת רבא דבגירותו אזיל כרבנן, אבל ר"ש דאית ליה לרבות כל המסירין דכוחתיה פסק הרמב"ם ע"כ סובר בגיורת דוקא, דאל"ה לא משכחת גר שמוחר בקהל, א"כ שפ"ד דנפשט הבעיא דמסתמא הברייתא דפצו"ד מותר בנתינה אף כרבנן אתיא ש"מ דלאו בקדושתיה קאי עכ"ד. (4) ובישוע"י ריש סימן ה'

אלא בדגירות שאין קדושה תופסין לא קרי חתנות, אבל כל שהיא כגירות וקדושת תופסין אעפ"י שהוא באיסור לאו, חתנות שייך ביה⁵³⁶, כרשייך בממזרת⁵³⁷ ודכותה בחייבי לאוין שאין בהן כרת⁵³⁸, אלא ה"פ ולמה גיירן שלמה כיון דסוף סוף לאחר גירותן עדיין היא אסורה משום מצרית ראשונה, אלא ודאי לא גיירה, וא"ה קרינן ליה חתנות וקשיא לרבא⁵³⁹.

בכיתו, וכן דאפשר דסוברין רבינו ודעמיה דבכה"ג חשוב פרהסיא. וכו"ל מרבינו בקידושין (כא, ב) ד"ה איבעיא להו מהו ביפ"ת (וראה בלח"מ ריש פ"ח מלכים ביישוב קושית המזרחי כי תצא אמאי חשוב יפ"ת חידוש. וראה בפניי בקידושין שם ובאבני"מ סימן ט'. וראה באמרי במתני' כאן דסובר דאיסור עכו"ם באמת נלמד באיסור עשה מיפ"ת, ומה שתמה עליו המגיה מהסוגיא דע"ז לו, ב), אלא דיש להעיר מדברי רבינו בכתובות (יא, א) דהקשה על השיטות דגר קטן גירותו רק מרובנן דמשמע שם בסוגיא דמוחרת להחתמן לישראל ומסתמא נבעלה דהכל יודעין למה כלה נכנסה לחופה ותיירץ דהא קי"ל בגיותן לית להו חתנות דאורייתא ע"ש. וצ"ב כיון דנכנסה לחופה כאיש ואשתו אמאי לא חשוב בפרהסיא. ואולי י"ל דשאני גבי קטנה לאו פרהסיא, וראה לעיל פ"ד ציון 200 אות ב' עוד דרך בזה ואכתי טעון כירור. וכמשי"כ דחשוב בת פרעה פרהסיא כ"כ מעצמו הישר"י ועוד וע"פ סנהדרין (עד, ב) והא אסתר פרהסיא הוה וכמשי"כ הר"ן שם ובש"ך יר"ד סימן קנ"ז ס"ק ד'. והאחרונים לא ראו דברי התו"י וראמ"ה בסוגיין דמבואר דחולקין וס"ל דלא חשוב בפרהסיא בכה"ג. וכנראה דהתו"י וראמ"ה מחלקין בין שם פרהסיא לענין דין יהרג ואל יעבור דלמד מונקדשתי בתוך בני ישראל דסגי בזה ידיעה משא"כ פרהסיא לענין איסור דאורייתא דבועל ארמית דקנאין פוגעין בו בעינן ראיית המעשה. ולדברינו דאפשר דחלוק שם פרהסיא לענין איסור גייה דבעינן בפניו ממש משום פרהסיא לענין יהרג ואל יעבור נדחית ראיית האחרונים באוצה"פ סימן טז' ס"ק ח' מהג"י בבן סו"מ דגוי שבא על בת ישראל גם בפרהסיא ליכא איסור דאורייתא ע"ש, וראה באור שמח פי"ב איסור"ב הל' י' ע"פ הרמב"ם דבגר תושב אין קנאין פוגעין בו דבעינן בת אל נכר ליכא איסור דאורייתא בגר תושב בפרהסיא דרך זנות דלדבריו א"ש הך דבת פרעה ע"ש, אף אם חשוב פרהסיא. אולם בתו"י וראמ"ה בהדיא דחשוב בצנעא ע"ש. (ג) והנה ראיתי באגרות משה אה"ע ח"ב סימן ד' בענין גיור נכרית שכבר נשואה לכהן בערכאות דנקט דכיון דבכורות דף ל' איתא דקיבל מצוות חוץ מדבר אחד לאו גר לכן אף אם תקבל מצוות סתמא הרי דרך כידוע שאינה מקבלת איסור זה להנשא לכהן שאין גירותה כלום עכ"ד. ולפי דבריו היה מקום לפיכך כונת הש"ס ותיפוק ליה דהיא מצרית ראשונה דהרי בת פרעה אגן סהדי שאינה מקבלת על עצמה איסור של מצרית

במסקנא ובכל דוכתי נמי איסור תורה וכדבעינן למימר קמין⁵³¹, וגירות נמי איסור תורה היא לכהן כדכתיבנא בפרק הבא על יבמתו⁵³².

[עו, ב] ותיפוק ליה משום⁵³³ *מצרית ראשונה. פרש"י ז"ל ותיפוק ליה דאפילו גירות⁵³⁴ *מצרית ראשונה היא, ואפילו הכי קרינן⁵³⁵ *ליה חתנות. ולא נהירא, דמאי קושיא, דאנן לא אמרינן

וקרן אורה דפסק הרמב"ם לקולא מכח סוגיא (נו, א) וכפירוש המורה שהובא ברש"י ד"ה או דילמא ע"ש. 531 (ע"ת, ב) ד"ה נתינים וראה ציונים 698, 703 הדעות בזה. 532 (ס, ב) ד"ה והא. *533 כגוי הרמב"ן ורשב"א, אך בתוס' נוסף: דהויא. ובש"ס לפנינו: [ותיפוק ליה] דהא מצרית ראשונה היא. *534 לפנינו ברש"י: גיירה. [וראה בחכמת שלמה נוסחא ברש"י: ות"ל דאפילו הוי גירות הא הוי מצרית ראשונה ואסורה ליה משום חתנות כצ"ל. נ. ב. זה פי' התוס' אבל לשון הקוגנט' כמו שכותבין התוס']. *535 לפני: קרי. 536 והרמב"ן הוסיף להקשות: והרי⁵³⁶ שבע אומות דבגירותן אסורין וקרי ליה חתנות. [ואולי ש"ר לא הקשו על רש"י מזה ד"ל דשאני בקרא דלא תחתן דכאן גופה נאמר האיסור על החיתון וק"ל]. 537 צ"ב מה מצא בממזרת יותר מבשאר חייבי לאוין, דהרי לא כתיב חיתון בממזרת. 538 כך הקשו בתוס' רמב"ן רשב"א וראמ"ה. 539 א) כ"כ הרמב"ן [ובערול"ג בתי' ב' דגם רש"י מפרש הכי ע"ש], מיהו הרשב"א הקשה ע"ז דטובא אהני בגירות שאינו מוליד בן לע"ז דכן עכו"ם קרי בנה. [אולי לרבינו ודעמיה לא הוקשה ד"ל דדעתו היה לגייר הבנים מדין גר קטן דכיון דנתגייר בקטנותו אין חוששין שימחה וכמשי"כ רבינו בכתובות (יא, א), ואף הרשב"א שם כתב הכי, ואולי לא ניחא ליה להרשב"א דאכתי אהני גירות האם שיחשבו בניו. ועוד דלא היה בטוח שבת פרעה תפרש מע"ז כדבאמת כך הוה המעשה שלא פרשה, והא דאין חוששין שמא ימחה בגר קטן הוא רק כנתחנך בקטנותו והורגל בתורה הקדושה וכמשי"כ הרשב"א ורבינו שם, ונמצא דאם לא היה מגייר שלמה בת פרעה היה חשש דילמא ימחו בניו ושפיר הקשה הרשב"א דאהני גירות דידה ואכמ"ל. (ב) ולכן פי' הרשב"א דהכי קא מקשה, מאי אהני בגירותה להתירה לו לגמרי ואהדר דשלא כתורה עביד ולא גיירה, והדר אקשי מ"מ הא כתיב ויחתן והכי קרי לה חתנות עכ"ל, [כלומר דלהרשב"א הקושיא ותיפוק לה דהיא מצרית ראשונה לאו קושיא על רבא]. ובתוס' וביתר כירור בתו"י דהקושיא על רבא דבשלמא אם לא גיירה ושייך לשון חתנות בגיותן, א"ש דלא נשאה שלמה דליכא איסור דאורייתא בגייה בצנעא דרך זנות ונשג"ז עדיין לא נגזרה [וראה ע"ז לו, ב] אבל כיון דגיירה קשה היכי נשאה והא הוי מצרית ראשונה, וכ"כ בראמ"ה. [ורבינו וש"ר דלא ניחא להו בזה אפשר דסברי דחשוב דרך חתנות כיון דחיה תמיד

ביאה, ואם⁷⁰ בא עליה אחד מן הפסולים לא פסלה, וכדתנן בנדה פרק יוצא דופן⁷¹. ועוד דהא ודאי בדאורייתא פליגי כדאיתא התם⁷² בהדיא, ואי משום זונה אינה אלא מדרבנן, דחיישינן דילמא בא עליה גוי דסתמן זונות הם. ועוד דהא אמרינן בהדיא בפרק עשרה יוחסין⁷³, דבפירושא דקרא פליגי, דתניא התם גבי⁷⁴ ר' אליעזר בן יעקב אומר ישראל שנשא גיורת, אמר ר' שמעון בן יוחאי גיורת פחותה מבת שלש שנים ויום אחד כשרה לכהונה שנאמר וכל הטף בנשים וכו' ורבנן החיו לכס לעבדים ולשפחות, אמר ר' יוחנן⁷⁵ וכולן מקרא אחד דרשו⁷⁶ ואלמנה וגרושה לא יקחו להם לנשים כי אם בתולות מזרע בית ישראל ר' אליעזר בן יעקב סבר מזרע ואפילו מקצת זרע ור' יוסי סבר משנזרעו מישאל ר' שמעון בן יוחאי סבר משנזרעו בתוליה מישאל, אלמא בגזרת הכתוב תליא מילתא, ובפירושא דקרא פליגי ולא בגזרת זנות דרבנן. ואע"ג דדברי קבלה הן, דאורייתא נינהו אלא דאתא יחזקאל וגלי, וכדאמרינן בעלמא⁷⁷, הא עד דאתא יחזקאל מאן אמרה אלא דאורייתא ואתא יחזקאל ופירש. וההיא דלקמן לטעמיה קאמר ליה, כלומר לטעמין דאמרת הואיל ואינסיב אינסיב, ומדמית לה לדרב ור' יוחנן, אלמא סבירא לך דטעמא לאו משום דאיפסילא לה מדאורייתא אלא מדרבנן ומשום גזרת זונה, דאי מדאורייתא אפילו כנס יוציא כמזורת ונתינה וחללה, וקא טעית נמי וסבירא לך דביאת פחותה מבת שלש שנים ויום אחד אעפ"י שאינה ביאה פסלה לכהונה ושויא זונה, אפילו הכי לא דמיא לדרב ור' יוחנן, דהתם סופה להיות בעולה תחתיו אבל הכא אין

קאמרי לרבות הנשואה שנתגרשה, משום דסתם נשואה בעולה היא דלהכי קיימא. ולר' מאיר ור' יהודה ארוסה או נשואה שלא נבעלה ונתגרשו לא איצטריך לרבווי, דהא אפילו ארוסה קרינן קרובה, כל שכן נשואה שנתגרשה דקרובה טפי. ומיהו מסתברא דנכנסה לחופה אעפ"י שלא נבעלה ומתה תחת בעלה, דאפילו לר' מאיר ור' יהודה אינו מטמא לה, דהא ארוסה לא נתרבית אלא משום הקרובה, וזו הואיל ונכנסה לרשות הבעל אינה קרובה. ועוד דמדכתיב הקרובה משמע דאיכא רחוקה אעפ"י שלא נבעלה, והיינו נכנסה לחופה ולא נבעלה. והכי משמע בירושלמי⁷⁸, דגרסינן התם, הקרובה לרבות את הארוסה אליו לרבות את הבוגרת מיחלפא שיטתין דרבנין תמן אינון אמרין קרובה לא ארוסה אליו לא גרושה וכה אינון אמרין אכן⁷⁹ אמר ר' הילא כל מדרש ומדרש בעניינו אחותו לעולם היא בפנים עד שתצא לחוץ ארוסתו לעולם היא בחוץ עד שתכנס בפנים. אבל בנמקי הר"מ ב"ן נ"ר⁸⁰, דלר' מאיר ור' יהודה כשם שארוסה מטמא לה, הוא הדין לנכנסה לחופה ולא נבעלה⁸¹.

[ס, ב] אמר ר' שמעון בן יוחאי גיורת פחותה מבת שלש שנים ויום אחד כשרה לכהונה. פרש"י ז"ל⁸², דלא מחזקינן לה בזונה. ונראה שהזקיקו לרש"י ז"ל לפרש כן, מדאמרינן עלה לקמן⁸³, הכי השתא בשלמא התם סופה להיות בעולה תחתיו הכא סופה להיות זונה תחתיו, אלמא לרבנן דפליגי עליה דר' שמעון בן יוחאי טעמייהו משום זונה. ותמיהא לי טובא, דהא ביאת פחותה מבת שלש שנים ויום אחד אינה

אבל לר"מ ור"י דמטמא לארוסה מטמא גם לנכנסה לחופה שנתגרשה. וע"ע בערוך לנו שביאר כל השיטות. וע"ע בישרש יעקב. ועיין במ"ל פ"ב אבל ה"י. 68 בד"ה כשרה לכהונה. 69 בסוף העמוד. 70 בכ"ב: דאם. 71 מד, ב. 72 נראה שכוונת רבינו למה שנחלקו לקמן במשנה סא, א ושם ע"ב כברייתא מהי זונה, ובדאי נחלקו בדאורייתא. 73 קידושין עח, א. 74 בכ"י: גמרא. 75 לפנינו שם "אמר ר' יוחנן" ליתא, ועי"ש בהגהות רי"פ. 76 בנדפס נוסף כאן: דאמר משמיה דרב, ואין למלים אלו משמעות. 77 יומא עא. ב: סנהדרין כב. ב: תענית

לקרובתה. 64 פ"ו, ה"ד; לו, ב. 65 לפנינו: הכין. 66 בד"ה הא דמרבינן. 67 נמצא דלדעת הרמב"ן, לדעת ר"מ ור"י שמטמא לארוסה ה"ה בנכנסה לחופה ול"ג, ולדעת ר"י ור"ש אע"פ שלארוסה לא מטמא אבל אם נתגרשה מטמא וה"ה בנכנסה לחופה ול"ג שאם נתגרשה שמטמא לה, כלומר דארוסה ונכנסה לחופה ול"ג דינם שוה. אבל דעת רבינו, דרק לר"י ור"ש דינם שוה כשנתגרשה, אבל לר"מ ור"י כשהיא ארוסה מטמא לה אבל נכנסה לחופה ול"ג לא מטמא. ויש בזה דעה שלישית דעת הריטב"א, דלר"י ור"ש דמטמא לארוסה שנתגרשה לא מטמא לנכנסה לחופה ונתגרשה,

דשמה אלו הג' התלעו והאחרים לא התלעו דודאי צתצשיל אחד שמלאו צו ג' תולעים יש לומר דיש צתצשיל זה יותר אצל להחזיק מפירי לפרי מנ"ל למה הדבר דומה לעדר של צהמות או כלוב מלא עופות שצדקו ג' מהם ומלאו צהם טריפות של י"ח טריפות אין אנו צריכין צדיקה בעלמא הכי נאמר כי הוחזק זה העדר שהוא טריפה ואם אכלו שאר צהמות בלא צדיקה טריפה ודאי זו אינה תורה וצתצמות לא מחזיקין אהדדי דהא אציהון דכלהו דילפינן מינה דג' מחזיקי היינו מפלוגתא דרבי ורשב"ג גבי מילה צאשה שמלה צנה ראשון ומת צ' ומת וג' ומת וכן צנשואי שהאשה צחוקת שצניה או צעלה מתים דהדבר תלוי צה שהוא מילדת כך מתים או שמולה או מחמת צעליה וכן ג' אחיות שמתו צניהם והוחזקה המשפחה כדאיתא ציצמות ס"ד כי משפחה אחת רגילין להיות צטצעה אחת ושוה, כדאמר התם איכא משפחה דרצו דמא, אצל אם דרו צצית אחת כמה נשים נכריות ומלו ג' צניהם ומתו הכי נאמר דכולהו אסורות למול זה אינו דחדא לא מחזקה אצתרתה וכן בכל מקום דמחזיקין מכת ג' כגון פ' המולא תפילין צלוקת תפילין מפי מומחה ואם לקח אחד משני אנשים לא אמרינן הוחזק זה שלקח מאנשים כשרים ואפילו צדקו מה שלקח מג' אנשים כשרים אכתי צריך צדיקה מה שלוקח עוד מאנשים אחרים וכן נמי אמרינן צתצמות או צפירות ושוב הביא דברי הרשב"א ודקדק דמנ"ל דצעי ג"פ ולא צ' דצחרי הוה חזקה ושוב כתב דדבר זה הוה ענין של שכח ע"ש דצרוו צאריכות כי נעמו.

ועיינן גדה ס"ו הרואה דם מחמת תשמיש משמשת פעם ראשונה ושניה ושלשית מכאן ואילך לא תשמש אלא תתגרש ותנשא לאחר נשאת לאחר וראתה ג"פ תתגרש ותנשא לשלישית ראתה ג"פ מכאן ואילך לא תשמש עד שצדוק עגמה והנה נמי אמרו ג"פ וב' אנשים ולא צ' ועיינן טור ס' קצ"ד יש שפי' שהוא כווסת דצעי ג"פ וכתב הרשב"א צת"ה על צרייתא דרואה דם מ"ת כולה גרסינן פעם ראשונה ושניה ושלשית ורשב"ג הוה דאמר צג' הוה חזקה דהכי פסקינן צוסת דהאי נמי צכלל ווסתות היא צפ' הצא על יצמתו (ס"ד). ורש"י נמי פי' דרשב"ג אחיא ומיהו התוס' כתבו דאפילו לרבי דמודה רבי צהא דלא הוה חזקה צתרי. והסמ"ג כתב הרואה דם מחמת תשמיש ג"כ אסורה לשמש עוד עם זה הצעל אך יכולה לינשא לאחר ואם ראתה כ"כ ג"פ מ"ת של זה אסורה לשמש לכל העולם עד שצדוק משמע לכאורה דפסק כרבי ואינה מותרת לינשא רק לשנים וכתב הצ"י דאפשר דס"ל דהא צרייתא אחיא כרשב"ג ואנן קיי"ל כרבי ע"ש. ולפמ"ש הפנ"י מוצן דברי השלשה דמגצרא לגצרא לא מחזיקין דלא דמי למשפחה ואחיות ומלתא דלא שכחתא הוה

ולכן צעי דוקא ג' פעמים לג' גצרי דלאו כצד חוששין לה עד שצדוק ודו"ק.

והיות כי אין הו"ג להאריך הנני ידי"ו דושכ"ת המעתיך בעדו לטובה כל הימים המצפה לישועת ה' כהרף עין ובברכת חג כשר ושמה ידירו בלב ונפש, **משנה הקמן**

סימן יח

כהן אי מותר בבתולה מאומצת

לונדון התשמ"ט מע"כ הרב הגדול וכו' כש"ת ... לונדון עיר הבירה.

אחדשבת"ך צידידות, וצדצד אשר שאל צצחור כהן שפגש צתולה שהיא מאומצת וקשה להפרידס עכצו אם מותר להיות מקדד קידושין להם והציא תשובה מהגאון מהרי"י פיעקארסקי זצ"ל שחתר צתר כחה דהתירא וכו' וציקש שגם אני אצטרף להיתר.

והנה לעצם הדין לישא כהן גיורת אפילו פחותה מצת שלש שנים הרי הדבר מצואר צא"ע ס' ו' סע' ו' כהן שנשא אחת מהפסולות הוה מתרימין אותם וכל הנושא והנותן עמהם וכיוצא צו צחומרות עד שיגרשנה. וצס"ח שם אי זו הוה זונה כל שאינה צת ישראל וכו' וכן הגיורת והמשותרת אפילו נתגיירה ונשתחררה פחותה מצת שלש שנים הוהיל ואינה צת ישראל הרי היא כוונה ואסורה לכהן ועיינן צ"ש לפי צצחה מעו"כ השטופים צומה. ועיינן צ"ש שם סק"כ וצצואור הגר"א ס' ו' סק"נו אצל הצא על גיורת כמ"ש צמתני' פ"ו דיצמות שהיא זונה האמורה צחורה. א"כ פשוט דכיון צצמנא תינוק מושלך הולכין אחר הרוב ולונדון הוה עיר שרוב עכו"ם הם א"כ מחזיקין אותה צולד גייה והיא גיורת וכשרה לצא צקהל אם גיירה כדת וכדין צטצילה וכשנתגדלה וצאת לכלל חיוצ הודיעו לה שהיא גיורת ותיצת צמנ"ת. וצאמת כן ראינו שצצלו אותה לשם גירות וע"כ שהחזיקו אותה צולד גייה והרי היא צדין גיורת שנתגיירה קודם ג"ש שאסורה לכהן וכנ"ל.

איברא דידידי הגר"י זצ"ל העלה לדשד דו"ל כיון דעכ"פ איכא מיעוטא שהם מישראל וגם לפי מה שהעלה היעצ"ן דהני כהני צוה"ז כהני מוחזקי נינהו ועכ"פ איכא מיעוטא דלאו כהני נינהו א"כ סמוך מיעוטא דהיא מישראל להמיעוט של כהנים שאינם כהנים והו"ל ספיקא דרבנן כיון דקיי"ל גיורת פחותה מג' שנים לא הוה אלא מדרבנן וא"כ אפשר להתיר צכה"ג. ורק רצה שימנא עוד צ' רבנן שיסכימו ואחד תמן ידיו עלי הקטן.

ולפענ"ד יש להעיר צוה דממ"ג דאם נחזיק לזה צכהן ספק דמה"ט זרפינן ליה לישא אשה זו א"כ נחזיק גם צניו צספק כהניס וגם לעצמו עכ"פ לפסלו לדוכן וכיוצא בו מדין כהונה ואם נאמר כן א"כ פוסלים אותו ואת זרעו מכהונה ומאי הוהילו חכמים בתקנתם והוא רוצה לישא אותה צחור כהן ועיין ריש מכות ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לו ולא לצניו והגם שנסתפקו האחרונים בנשא גיורת אי הצניס חללים עיין מנ"ח סי' רס"ז אות א' כהן שצא על הגיורת לדעת הרמב"ם והתוס' שהיא זונה מה"ת הצניס חללים מה"ת ולהראב"ד ודעימיה לא הוה חלל אלא מדרבנן ועיין ספרינו משנ"ה ח"צ סי' כ"ג כ"ד כ"ה וצספרינו משנ"ה ח"ג סי' כ"צ ות"י סי' רכ"ג.

ויש להסתפק צספק ממורת עכ"פ ואסורה אפילו לישראל ולא רק לכהן וא"כ צמה שיצא לחדש ולהסתפק שמה היא ממייעוט ישראל וגם היא ממייעוט שאינם כהניס ולצדק צצירופא דרבנן להחירה לצחור זה צירוף זה לגריעותא הוא לצד שכיון שהחזקנו אותו לכהן ואותה לגיורת, דא"כ אסורה לו אפילו הוא ישראל כיון שהוא ישראל כשר עכ"פ ראוי לצא צקהל והיא אסורה מטעם שתוקי או אסופי ועיין צספרינו משנ"ה ח"י סי' ר"ה מה שהארכנו צוה צס"ד, לצד ממה שצוה הוא מוציא לע"ז על אצותיו ועל עצמו שעלו לדוכן והחזיקו עצמן צכהניס כשריס וצרכו צרכה צנשיאות כפיס והו"ל צכלל צרכה לצטלה למפרע עכ"פ לדעתו ופדיון הצן וכיוצא בו ועכשיו הוא מוציא לע"ז על כל זה ומטיל ספק צהם וצעצמו ומי פתי יסור הנה לעשות דצר כוה.

ולפ"ז ממ"ג אין לישא דאם רוצה אח"כ להיות כהן ולישא כפיו הרי אסור משום הצירוף וגם על צניו עכ"פ יטיל ספק חלל מכה חזקה דיליה והוא גרע מכהן נשא גיורת אפילו לדעת הפוסקים דפחותה מצת ג' לא נפסלו הצניס דהתם עכ"פ הוא אינו פוסל עצמו מכהונתו אצל הכא מחזיק עצמו צספק כהן ופוסל עצמו מכהונה ודו"ק.

גם צעיקר הספק ספיקא יש לעיין שהרי אינה ספק ספיקא המתהפכת דאדרבה מה תאמר ספק כהן ספק אינו כהן ואם ת"ל כהן שמה זו אינה גיורת ומעתה נימא ונהפוך אס ת"ל שהיא גיורת והוא כהן אז אסור לכולי עלמא גם כי הוה הספק ספיקא צשני דצריס ויש להאריך כי אין הו"ג כעת להאריך צוה צענין הספק ספיקא כיון דלדינא לפענ"ד גרע וכמ"ש.

איברא צצמה שרצה לצרף המיעוט שמה מישראל היא הולד שמנאו לפענ"ד אדרבה מייגרע גרע שהרי צצר כתצתי צצריכות צצני ילדים המאומצים (אדאפטירט צלע"ז) דממ"ג אי נימא שהוא גיורת דאולינן צצת רוב אס כן הרי היא אסורה לכהן ואי תימא דיש להסתפק שמה היא מישראל אס כן הרי הוא צכלל אסופי ושתוקי והרי הלכה מפורשת צש"ע א"ע סימן ד' סכ"ו פנויה שנתעברה וילדה וצסימן ל"ג האסופי שנמצא צציר וכו' וצסל"ו הספיקות כגון שתוקי ואסופי אסור לצא זה עם זה ואם נשאו לא יקיימו אלא יוציאו צגט והולד ספק כאצותיו ואין לספיקות אלו תקנה אלא שישאו מן הגרים והולד הולך אחר הפגום כיצד שתוקי או אסופי שנשאו גיורת או משותרת או גר שנשא שתוקי או אסופי הולד שתוקי או אסופי ועיין צ"ש שס סקל"ט וסקמ"ג ועיין צס' עצי ארויס שס סקס"ז דלפי מה דקיימא לן ספיקן צספיקן אסור הכ"ג שתוקי צשתוקית, ועיין צספר אפי זוטרי ד"ה שתוקי שמה אצ"ש סקט"ו דשתוקי אס אין צו חשש ממורת מותר לישא אשה דמנ"ל הוה דהא הרמב"ם כתב סתם כל מיני שתוקה כמ"ש הח"מ וע' רמב"ם פט"ו מא"צ הי"א-הי"ג הכ"א-הכ"צ הל"ג חו"ל דצר צרור שהשתוקי אסור לישא שתוקית ואסופי אסור צאסופית מפני שהן ספיקות ע"כ.

ובפרט כי צצר הארכנו צס"ד דכהניס צזמן הוה מוחזקים הם וצמה שהוחזקו הוחזקו וכל שכן האי כהן שהחזק צכהונה הוא ואצותיו ולאומת זה החזיקו את האשה הזו כגיורת ואס כן מי יכול עכשיו לעשות מעשה נגד החזקות שהחזקנו צאנשים האלו ועל איזה סמך נצטל החזקה כל שלא מצניו ריעותא לפנינו על החזקות שהחזקנו צהם עד עכשיו נעמידנו על החזקה ועיין תוס' גיטין ל"ג ע"א שהקשו דנדריס וא"א ליהוי הת"ס ומי' דנעמידנה על חזקה צחזקת כמו שהוא כן ימשיך אפילו צחזקה שאפשר להשתנות מכל מקום כרגע החזקנו צו כנדר וכל שכן כאן שכן החזקנו הני תרי נפשות אותו ככהן ואותה כגיורת הכי מחזיקין צהם כנלפענ"ד.

ולפ"ז א"כ אדרבה נמלטנו מן הזאב ונפגשנו עם הדוב שאס נספק צולד הוה צישראל א"כ היא צכלל שתוקי

ולבן פשוט דמוצב להחזיקה צגיורת ומותרת לצא צקהל עכ"פ למי שמותר צגיורת מלהחזיקה צאסופי אצל להחיר לה לכהן שהוא מוחזק מאצותיו ככהן לא מצאתי מקום להחיר וחס לפסול כל כהני זמננו ולישא גיורת או אסופי, ואפי' לטענת היעצ"ץ נמי כתצתי צמקום אחר דצריך להיות איזה עד או כיוצא בו לכן לפענ"ד לא אוכל להצטרף להחירה לינשא לו.

ובזה הגני ידי"ג ויתן ה' ונזכה לבנים ובני בנים עוסקים בתורה ומצות עבצ"א דרשה"ט ושכ"ת בלב ונפש, **מנשה הקטן**

